

24 Μαΐου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΛΧΡΙ ΛΤΔ,

Ενάγοντες,

v.

ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ "ΣΤΕΛΙΟΣ Ι "

Εναγομένου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ.154/90).

Συμφωνία για ρυμούλκηση σκάφους έναντι αμοιβής — Εφαρμόστηκε από το Δικαστήριο.

Ενώ βρισκόταν σε διεθνή ύδατα κοντά στην Αίγυπτο ο καπετάνιος του εναγόμενου πλοίου ειδοποίησε με τον ασύρματο ότι αυτό είχε ακινητοποιηθεί λόγω μηχανικής βλάβης και ότι έπρεπε να μετακινηθεί από την περιοχή αμέσως, άλλως θα κινδύνευε από την σφοδρή θαλασσοταραχή που επικρατούσε. Ο καπετάνιος πλοίου που ανήκε στην ενάγουσα και που βρισκόταν κοντά συμφώνησε προφορικά με τον καπετάνιο του εναγόμενου πλοίου να το ρυμούλκηση στο λιμάνι της Λεμεσού έναντι αμοιβής £1.000, πληρωτέας στην Κύπρο μετά την συμπλήρωση της ρυμούλκησης. Το ποσό δεν πληρώθηκε και η ενάγουσα κίνησε αγωγή.

5

10

Αποφασίσθηκε ότι

'Αν και δεν ήταν περίπτωση διάσωσης ναυαγίου (salvage), ούτε εφαρμογής του άρθρου 34 του περί Ναυαγίων Νόμου, Κεφ. 298, υπήρχε αναντίλεκτη μαρτυρία για συμφωνία, που παραβιάστηκε, και γι'αυτό εκδόθηκε απόφαση ως η απαιτητή.

15

Απόφαση υπέρ της ενάγουσας για £1.000 πλέον τόκο και έξοδα.

Αγωγή.

20

Αγωγή εναντίον του εναγομένου πλοίου για το ποσό των £1.000.- σαν αμοιβή για τη ρυμούλκηση του από τα διεθνή ύδατα κοντά στην Αίγυπτο στο λιμάνι της Λεμεσού.

Ν. Σάντης, για Α. Παπαχαραλάμπους, για τους αιτητές ενάγοντες.

Cur. adv. vult.

5 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ., ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αγωγή τους αυτή οι ενάγοντες αξιώνουν από τους εναγομένους:-

10 "Α. Λίρες Κύπρου Χίλιες Λ.Κ.1.000 δυνάμει συμφωνίας και/ή δικαιώματα (σώστρα) προς όφελος των εναγόντων, η οποία συμφωνία και/ή διάσωση έλαβε χώρα κατά ή περί την 10.7.1990.

Β. Τόκους.

Γ. Έξοδα."

Μετά από αίτηση που καταχώρησαν στην αγωγή οι ενάγοντες, το σκάφος συνελήφθη.

15 Οι εναγόμενοι δεν εμφανίστηκαν στην αγωγή, δεν έφεραν ένσταση για τη σύλληψη του σκάφους τους και ούτε κατάθεσαν την εγγύηση για την απελευθέρωσή του.

20 Μετά από οδηγίες του Δικαστηρίου, οι ενάγοντες καταχώρησαν Αναφορά, ως επίσης και ένορκη δήλωση, προς απόδειξη της υπόθεσής τους.

Οι ενάγοντες βάσισαν την απαίτηση τους στην ένορκη δήλωση του Ανδρέα Χριστοδούλου, που ήταν ο καπετάνιος του πλοίου τους, στην οποία, μεταξύ άλλων, λέγει:-

"....."

25 4. Κατά ή περί την 10.7.1990 και ενώ το Αλιευτικό σκάφος Στέλιος Ι ευρίσκετο με το πλήρωμα του σε διεθνή ύδατα κοντά στην Αίγυπτο, τούτο ακινητοποιήθηκε λόγω μηχανικής βλάβης. Ο Καπετάνιος του ως άνω Εναγομένου πλοίου μας ειδοποίησε μέσω ασυρμάτου,

μα και ευρισκόμεθα πλησίον του Εναγομένου πλοίου, ότι τούτο εκινδύνευε και ότι εάν δεν εμετακινείτο από την περιοχή πάραυτα τούτο και το πλήρωμά του θα περιέπεφτε σε άμεσο και πραγματικό κίνδυνο καταστροφής καθότι κατά τον κρίσιμο χρόνο επικρατούσαν στην 5 περιοχή άσχημες καιρικές συνθήκες, ήτοι σφοδρή θαλασσοταραχή και δυνατοί ανέμοι.

5. Όντως διεπίστωσα και εγώ προσωπικά ότι εάν δεν ενεργούσα αμέσως διά την περισυλλογή του πλοίου, τούτο και το πλήρωμά του μπορούσε κάλλιστα 10 να βυθιστεί.

6. Σαν αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω συμφωνήθηκε προφορικά μεταξύ εμού και εκ μέρους της Ενάγουσας Εταιρείας και του Καπετάνιου του Εναγομένου πλοίου όπως ρυμουλκήσουμε το Σκάφος Στέλιος Ι και 15 το μεταφέρουμε εις το Λιμάνι Λεμεσού έναντι του ποσού των Λ.Κ.1.000 το οποίο θα ήτο πληρωτέον εις την Κύπρο μετά την συμπλήρωση της εν λόγω ρυμουλκήσεως και της μεταφοράς του Στέλιος Ι στην Κύπρο.

7. Η ρυμούλκηση και διάσωση του Στέλιος Ι συμπληρώθηκε κανονικά συμφώνως των ρητών και/ή εξυπακουομένων όρων της πιο πάνω συμφωνίας πλην όμως το Εναγόμενο πλοίο παρά τις επανειλημμένες σχετικές 20 οχλήσεις αρνείται την καταβολή του ως άνω συμφωνηθέντος ποσού των Λ.Κ.1.000." 25

Όπως φαίνεται από τους ισχυρισμούς των εναγόντων στην Αναφορά που κατέθεσαν στο φάκελο της υπόθεσης, όπως και από την ένορκη δήλωση του καπετάνιου του πλοίου τους, το επιχείρημα διάσωσης του σκάφους των εναγομένων αποσκοπούσε στη ρυμούλκηση του στην 30 Κύπρο (towage) και όχι γιατί κινδύνευε να ναυαγήσει.

Τι είναι διάσωση από ναυάγιο (salvage) ή υπηρεσίες που προσφέρθηκαν για διάσωση από ναυάγηση (salvage services) καθορίζονται στον Τόμο 43 του Halsbury's Laws of England, παράγραφοι 1027, 1036, 1037, 1038 και 1040, 35

στις οποίες αναφέρεται -

"1027. Meaning of 'salvage' and 'salvage services'.
'Salvage' may signify either the service rendered by a
salvor or the reward payable to him for his service.

5 'Salvage service' in the present sense means that
service which saves or contributes to the ultimate safety
of a vessel, her apparel, cargo or wreck, or to the lives of
persons belonging to a vessel when in danger at sea, or
10 in tidal waters, or on the shore of the sea or tidal
waters, provided that the service is rendered voluntarily
and not in the performance of any legal or official duty or
merely in the interests of self-preservation. The person
who tenders the service, that is the salvor, becomes
entitled to remuneration known as a 'salvage reward'.

15 1036. Danger requisite. The essence of a salvage
service is that it is a service rendered to property or life
in danger. The requisite degree of danger is a real and
appreciable danger. It must not be merely fanciful, but it
need not be immediate or absolute. It is sufficient if at the
20 time of the service the situation of the subject of the
service is such as to cause reasonable apprehension on
the part of the person in charge of it. The danger may
arise from the condition of the salvaged vessel, or of her
crew, from her position, or from the master's want of
25 skill or his ignorance of the locality or of local conditions.
A service which begins as salvage is not necessarily
transformed into towage because on the voyage the ship
is towed past, or into, ports at which she could be in
safety.

30 1037. Evidence of danger. The burden of proving the
presence of danger rests upon those who claim as
salvors. The conduct of those on board the salvaged ship in
giving signals of distress or in accepting help may be
evidence of the presence of danger. Where signals of
35 distress are wrongfully used, compensation is recoverable
for any labour undertaken, or risk or loss incurred, by

reason of persons accepting and acting on the signals, and persons who are induced by ambiguous signals to proceed to the assistance of a vessel which is, in fact, damaged or in danger are entitled to claim as salvors.

1038. Requirement of personal services. The general rule is that all those, and only those, who render personal services in the performance of a salvage service are entitled to a salvage reward. To this rule, however, there are certain exceptions. 5

1040. Voluntariness. Subject to certain exceptions the salvor's service must be voluntary as between the salvor and the owners of the salvaged vessel, but it may be the subject of special agreement." 10

Ο δικός μας νόμος είναι το Κεφ. 298 (The Wrecks Law), που το άρθρο του 34 προνοεί τα ακόλουθα: 15

"34. In determining any dispute as to the amount of salvage to be paid to any salvor, the Court or Judge determining its shall award such sum as appears just and reasonable in the circumstances of the case, having regard to - 20

(a) the enterprise and promptitude of the salvors in rendering assistance;

(b) the degree of damage and distress from which the property is rescued:

(c) the degree of labour and skill displayed and the danger incurred by the salvors; 25

(d) the value of the property salvaged;

(e) the time employed in rendering the services;

(f) the success of the effort to save the property:

Provided that no salvage shall be awarded unless the property in respect of which salvage is claimed shall have been exposed to actual peril threatening its destruction save for the assistance rendered by the salvor."

- 5 Στην παρούσα υπόθεση δε γίνεται στη μαρτυρία που κατατέθηκε καμιά αναφορά στις προϋποθέσεις που προ-
νοούνται από το άρθρο 34 του Κεφ. 298, και ούτε σ'αυτές που αναφέρονται στο Halsbury.' Ομως, υπάρχει ο αναντί-
10 λεκτος ισχυρισμός του καπετάνιου του πλοίου των εναγο-
μένων ότι για τη ρυμούλληση του σκάφους των εναγομέ-
νων έγινε μια προφορική συμφωνία μεταξύ του και του
καπετάνιου του σκάφους, την οποία οι εναγόμενοι παρά-
βηκαν.

- 15 Για τους πιο πάνω λόγους, βρίσκω πως οι ενάγοντες
δικαιούνται στην απαίτηση τους και δίδω απόφαση υπέρ
τους και εναντίον των εναγομένων για το ποσό των
£1.000.- με τόκο και έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Απόφαση για £1.000.- με έξοδα.